

Księga Hioba

Sesja 11: Scena w niebie, część 2

Przez Johna Waltona

To jest dr John Walton i jego nauczanie na temat Księgi Hioba. To jest sesja 11, scena w niebie, część 2.

Wprowadzenie do drugiej sceny w niebie [00:23-1:21]

Teraz przechodzimy do drugiej sceny w niebie. Hiob stracił cały swój majątek, owce i bydło, wielbłądy, woły, synów i córki. Wszystko, co ma, jest stracone. I tak znowu mamy rozmowę między Jahwe a Pretendentem. Tam w rozdziale 2, wersecie piątym. Nie, przepraszam, wers trzeci. „Wtedy Pan powiedział do Challengega: „, Czy zwróciłeś uwagę na mojego sługę Hioba? Nie ma na ziemi nikogo takiego jak on; jest nienaganny i prawy” - te same rzeczy, które powiedział za pierwszym razem. „I nadal zachowuje swoją uczciwość, chociaż podburzyłeś mnie przeciwko niemu, abym go zrujnował bez żadnego powodu”. Dobra.

Podburzanie [1:21-4:31]

Teraz chcę trochę przyjrzeć się temu wyrażeniu. Chcemy przyjrzeć się użyciu tego czasownika „podżegać” w języku hebrajskim. To rdzeń " *sut* ". A dla tych z was, którzy znają trochę hebrajski, jest to forma Hiphil, która czasami jest przyczynowa. Ale tutaj czasami występuje z przedmiotem pośrednim, a czasami bez. Tutaj tematem jest Challenger. Czasownik to oczywiście „podburza”. Bezpośrednim celem jest Jahwe „podburzyłeś mnie”, a pośrednim celem jest Hiob „przeciwko niemu, aby go zrujnować”. Tak więc mamy trzy strony zaangażowane w wyrok, Pretendenta i Jahwe oraz Hioba. Istnieją trzy inne miejsca w Starym Testamencie, które używają tego czasownika w tego rodzaju kontekście. Jeden z nich znajduje się w 1 Samuela 26:19. Tam podmiotem jest Jahwe; przedmiotem jest Saul; to znaczy, Dawid rozmawia z Saulem i mówi: „jeśli Jahwe podburzył cię przeciwko mnie”. Zatem Dawid jest obiektem pośrednim. W 2 Samuela 24:1 to Jahwe lub Jego gniew pobudza Dawida do przeprowadzenia spisu ludności. Dobra. Podburza Dawida przeciwko Izraelowi. Tak więc podmiotem jest

Jahwe; Dawid jest przedmiotem bezpośrednim, a Izrael jest przedmiotem pośrednim. W Jeremiasza 43 :3 Baruch jest podmiotem, który podburza Jeremiasza, bezpośrednim obiektem sprzeciwu wobec Izraela. Przykro mi, Jeremiasz jest obiektem bezpośrednim; Izrael jest celem pośrednim. Mamy więc trzy inne miejsca oprócz Hioba 2:3, które używają tego czasownika i mają tę konfigurację, która ma podmiot i dopełnienie bezpośrednie oraz dopełnienie pośrednie.

Teraz, jeśli je zbadamy, możemy dowiedzieć się czegoś o użyciu i działaniu. Podżegana akcja jest zawsze negatywna dla przedmiotu pośredniego. Dobra? Podżegane działanie jest zawsze negatywne dla obiektu pośredniego, chociaż nie jest to wewnętrznie grzeszne lub złe działanie. W końcu czasami to Jahwe jest tym, który podżega. Nie jest to więc wewnętrznie grzeszne ani złe. W Hiobie, jako bezpośredni przedmiot, Jahwe jest odpowiedzialny za działania przeciwko Hiobowi, chociaż Challenger, jako podmiot, wpłynął na jego decyzję. Hiob, jako obiekt pośredni, nie ma wiedzy o roli Pretendenta jako podmiotu. Rozumie tylko rolę Jahwe. On jest bezpośrednim obiektem. Challenger podburzył Jahwe przeciwko Dawidowi; Przepraszam, Jobie.

Bez powodu [Hinnam] [4:31-6:24]

Tak więc, użyte jest w 1:9, kiedy Pretendent zadał pytanie, czy Hiob służył Bogu bez powodu, to jest to słowo *hinnam* „bez powodu”. Więc podżegał go bez powodu. Więc to jest użyte w 2:3. Użyto go również w 1:9, mówiąc o tym, czy Hiob służył Bogu bez powodu. Czy zatem Hiob służy Bogu bez powodu; teraz Challenger podburzył Jahwe przeciwko Hiobowi bez powodu. To samo hebrajskie słowo *hinnam* .

Może to odnosić się do czegoś, co zostało zrobione na próżno. Na przykład w Ezechiela 6:10 lub coś zrobionego niepotrzebnie, jak w 1 Samuela 25:31, lub nawet coś zrobionego bez wynagrodzenia, Jeremiasz 29:15. I oczywiście takie jest znaczenie Hioba 1:9, że dzieje się to bez wynagrodzenia. W większości przypadków odnosi się do czegoś zrobionego bez powodu, czyli niezasłużonego traktowania. I tutaj byłyby fragmenty takie jak 1 Samuela 19:5 lub 1 Królów 2:31.

Mamy więc dla nas scenę, w której to oświadczenie zostało złożone przez Jahwe. – Podburzyłeś mnie przeciwko niemu bez powodu. Teraz dowiadujemy się, że Bóg nie zrzuca odpowiedzialności ani winy na Challengeera. Challenger podzegał, ale nie jest to z gruntu zła rzecz. Ale to właśnie się stało. I znowu Hiob nie będzie wiedział nic o roli Pretendenta, nic w ogóle. Nigdy mu tego nie mówiono.

Różnica między pierwszą a drugą sceną niebiańską [6:24-7:18]

Jaki jest zatem wynik tej drugiej rundy? W tej drugiej rundzie mamy niewielką różnicę. Pierwsza runda zabrała wszystkie pozytywne rzeczy, dobrobyt. Druga runda dodaje negatyw. Tutaj dostajemy fizyczne cierpienie. Pomysł, który przedstawia Challenger, polega na tym, że każdy może wytrzymać, gdy straci wszystkie swoje rzeczy, ale kiedy zaczniesz sprawiać mu ból, teraz to się okaże. A więc Bóg również na to zezwala. Tak więc ta druga runda jest inna, ponieważ dodaje fizyczne cierpienie. Pierwsza runda przyniosła udrękę psychiczną związaną ze stratą i żalem, a druga przyniosła fizyczne problemy związane z bólem.

Miejskie wysypisko: wydalony i poddany ostracyzmowi [7:18-8:18]

Choroba skóry, na którą cierpi Hiob, doprowadziłaby do wyrzucenia go z miasta i poddania ostracyzmowi. Naprawdę nie możemy postawić medycznej diagnozy, ale choroby skóry leczono w ten sposób w starożytnym świecie; to powód do ostracyzmu. I tak zostaje wygnany z miasta i ląduje w miejscu, które tekst określa jako kupa popiołu. To jest jak miejskie wysypisko. Wyrzucano tam nie tylko śmieci; to gnój jest tam wyrzucany. Job ląduje na miejskim śmietniku. To pokazuje, jak nisko upadł. Został zredukowany tak daleko. Tak więc nie tylko popioły sprawiają, że jest źle; to nie jest wystarczająco złe, aby opisać sytuację, w której się znajduje.

Strategia retoryczna [8:18-9:19]

Jaka jest strategia retoryczna tej drugiej sceny w niebie? Zapewnia, że Hiob ma wszelkie możliwości porzucenia Boga, jeśli jego jedyną motywacją do wierności jest uzyskanie korzyści. Ponownie, teraz nie tylko poniósł stratę. On cierpi ból. Daje mu wszelkie

szanse na porzucenie Boga, aby dowiedzieć się, jakie naprawdę są jego motywy. Tolerowanie bólu różni się od tolerowania straty. Tak więc ta scena nasiliła się, a sytuacja Hioba jeszcze się pogorszyła.

W takim kontekście spotyka swoją żonę i trzech przyjaciół. Zajmiemy się rolą, jaką każdy z nich ma i jego reakcjami na nie w następnym segmencie.

To jest dr John Walton i jego nauczanie na temat Księgi Hioba. To jest sesja 11, scena w niebie, część 2. [9:19]